

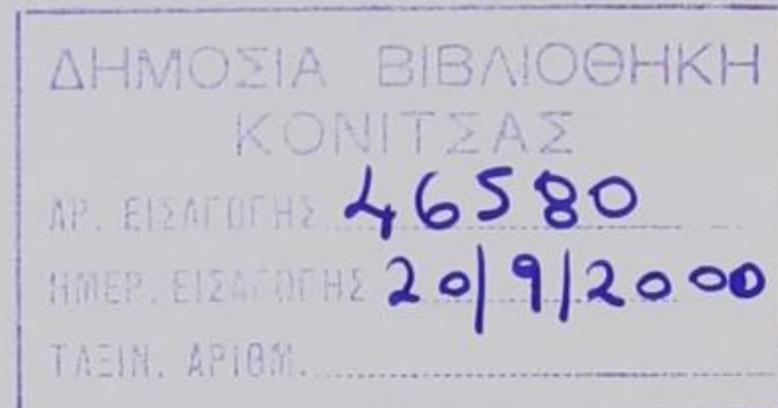


Φωτογραφικό
Οδοιπορικό
στους Εθνικούς Δρυμούς
Βίκου-Αώου, Πίνδου

Ζησίδης Κώστας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κονιτσας

Φωτογραφικό
Οδοιπορικό
στους Εθνικούς Δρυμούς
Βίκου-Αώου, Πίνδου



Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κονίτσας

Zησίδης Κώστας

*Στη γυναικα μου
που πάντα περίμενε, ανησυχώντας,
να γυρίσω από τις εξορμήσεις μου
και στο χιο μου για το χρόνο
που δεν του αφιέρωσα*

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόντος

ΠΡΟΛΟΓΙΣΜΑ

Φίλοι και Φίλες,

Αν ο Νομός Ιωαννίνων, όπως πολλοί πιστεύουμε, είναι ένα «θησαυροφυλάκιο» της φύσης, τότε ο Εθνικός Δρυμός Βίκου - Αώου και ο Εθνικός Δρυμός Πίνδου (Βάλια Κάλντα) είναι τα πλέον πολύτιμα κομμάτια της αμύθητης συλλογής του.

Στις σελίδες που ακολουθούν, το «άψυχο» χαρτί «ζωντανεύει» από μαγευτικά τοπία, που με πολύ μεράκι και περισσή αγάπη για τον τόπο του, ο Κώστας Ζησίδης -«μάστορας» της νέας γενιάς των Ηπειρωτών δημιουργών της ερασιτεχνικής φωτογραφίας- με το φακό του κατόρθωσε να αποτυπώσει, περιδιαβαίνοντας, σπιθαμή προς σπιθαμή, τις δύο περιοχές.

Ας χαρούμε την απαράμιλλη θμορφιά της φύσης τους, που «άντεξε» στο διάβα του χρόνου. Ας απολαύσουμε τη μοναδικότητα των Ηπειρώτικου τοπίου.

Είναι μια πρόκληση, ένα ερέθισμα, μια πρόσκληση για άμεση γνωριμία μ' έναν τόπο που προσφέρει ανείπωτες συγκινήσεις.

Καλή ανάγνωση.

*Με φιλικούς χαιρετισμούς
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡ. ΖΑΡΜΠΑΛΑΣ*

ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ



Εκ μέρους της Enterprise Oil, είναι τιμή μου να αναλάβω την πρωτοβουλία της υποστήριξης της έκδοσης αυτού του φωτογραφικού λευκώματος, το οποίο θα ζωντανέψει ορισμένα από τα θαυμάσια και μοναδικά τοπία της Ήπειρου.

Η Ελλάδα είναι προικισμένη με εξαιρετικές ομορφιές και απαράμιλλο φυσικό πλούτο. Η προστασία αυτής της φυσικής κληρονομίας αποτελεί υποχρέωση και παράλληλα, ακλόνητη δέσμευση για όλους εμάς στην Enterprise Oil.

*Ivan Inchenco
General Manager
Enterprise Oil Exploration Ltd.*

Τ

ελληνική φύση, παρόλες τις ζημιές που έχει υποστεί, παρουσιάζει μεγάλη ποικιλομορφία και έχει μεγάλη οικολογική αξία.

Πανύψηλα βουνά και ανάμεσά τους μικροί και μεγάλοι κάμποι, κοιλάδες, ποτάμια, χαράδρες και φαράγγια. Η οικολογική σημασία της χώρας μας σχετίζεται με το μεγάλο αριθμό φυτικών και ζωϊκών ειδών που ζουν εδώ.

Η περιοχή μας «φιλοξενεί» δύο από τους πιο σημαντικούς δρυμούς της Ελλάδας: τον εθνικό δρυμό Βίκου-Αώου και τον εθνικό δρυμό Πίνδου (Βάλια Κάλντα).

Ο εθνικός δρυμός Βίκου-Αώου περιλαμβάνει τα φαράγγια του Βίκου και του Αώου καθώς και τον ορεινό όγκο της Τύμφης. Το φαράγγι του Βίκου ξεκινάει κάτω από το χωριό Τσεπέλοβο, σημαντικό κεφαλοχώρι της περιοχής. Εκεί βρίσκεται και η Ιερά Μονή του Αγίου Ιωάννη του Ρογκοβού, που χτίστηκε το 1034 από την βασιλισσα Πουλχερία. Το σημείο αυτό είναι και το στενότερο σημείο του φαραγγιού, αφού οι βράχοι έχουν μεταξύ τους απόσταση μόλις 2 μέτρων περίπου. Συνεχίζοντας προς το κάτω, ο Βίκος περνάει από τα χωριά Καπέσοβο, Κουκούλι, Κήποι και Βραδέτο. Στο Καπέσοβο, ένα από τα πιο παραδοσιακά χωριά του Ζαγορίου, υπάρχει η περίφημη Πασχάλειος Σχολή. Το Βραδέτο είναι από τις πιο ορεινές κοινότητες της Ελλάδας (1305 μ. υψόμετρο) με καταπληκτική θέα. Στο Κουκούλι βρίσκεται η περίφημη βοτανολογική συλλογή του Κώστα Λαζαρίδη, που περιλαμβάνει βότανα από το Βίκο, τα οποία χρησιμοποιούσαν οι περίφημοι «βικογιατροί» για να θεραπεύσουν διάφορες παθήσεις. Οι Κήποι, χωριό που βρίσκεται χτισμένο δίπλα στο Μπαγιώτικο ρέμα και έχει πάρα πολλά όμορφα γεφύρια. Από το γεφύρι του Κόκκορη και παρακάτω το φαράγγι «αγριεύει». Θεόρατοι βράχοι υψώνονται και κάπου ανάμεσά τους πηγάζει ο Βοϊδομάτης. Αφήνοντας το Μονοδένδρι, πατρίδα των Ριζάρηδων και περνώντας τη θέση Κλίμα, φτάνουμε στις πηγές του Βοϊδομάτη και στη γέφυρα της Αρίστης. Πάνω από

τη γέφυρα και αφού διασχίσουμε το φιδωτό δρόμο φτάνουμε στο Πάπιγκο, στους πρόποδες της Αστράκας, κάτω από τη σκιά των περίφημων «Πύργων του Παπίγκου», μέσα σε μια φύση απαράμιλλης ομορφιάς. Στα 2000 μέτρα βρίσκεται η γραφική Δρακόλιμνη της Τύμφης, ενώ στα 2497 μ. είναι η ψηλότερη κορυφή της Τύμφης, η Γκαμήλα.

Ο Βοϊδομάτης συνεχίζει τη ροή του, αφήνοντας τη Μονή Σπηλιώτισσας και τη Μονή των Αγίων Αναργύρων και «βγαίνει» στην Κλειδωνιά, περνώντας από το ομώνυμο πετρινό γεφύρι για να ενωθεί με τον Αώο στην πεδιάδα της Κόνιτσας.

Αναπόσπαστο τμήμα του δρυμού είναι και το παρακλάδι του Βίκου, ο Μέγας Λάκκος, που ξεκινάει από τα οροπέδια της Τύμφης και φτάνει μέχρι τη θέση Κλίμα, στη μέση περίπου του κυρίως όγκου του φαραγγιού.

Το φαράγγι του Αώου ξεκινάει από το ψημισμένο γεφύρι της Κόνιτσας, ενα από τα μεγαλύτερα μονότοξα γεφύρια των Βαλκανίων και ανηφορίζει αφήνοντας στα αριστερά τα χωριά της Λάκκας Αώου, Ελεύθερο, Άρματα, Παλιοσέλι και Πάδες, ενώ δεξιά βρίσκεται το Βρυσοχώρι, κάτω από τον ορεινό όγκο της Τσούκαρόσσα.

Στη μέση περίπου του φαραγγιού, και στη σκιά της Γκαμήλας είναι χτισμένη η Μονή Στομίου, πάνω σε ένα φυσικό μπαλκόνι με μια εκπληκτική θέα των κατάφυτων ορθοπλαγιών και του αφρισμένου νερού του Αώου.

Η πανίδα και η χλωρίδα της περιοχής είναι πλούσιες. Στο ποικιλόμορφο αυτό τοπίο, που το υψόμετρό του ξεκινάει από τα 500 μέτρα και φτάνει τα 2497, υπάρχουν περίπου 2800 είδη φυτών και πολλά είδη ζώων, που δεν ζουν σε καμιά άλλη περιοχή της Ελλάδας.

Από το Βοϊδομάτη και τον Αώο με τα κρυστάλλινα νερά τους, από τα αιωνόβια πλατάνια και τις ιτιές που συνθέτουν την παραποτάμια βλάστηση, περνάμε στα δάση φυλοβόλλων, στις βαλανιδιές, στα δάση δρυός, στα σφενδάμια και φτάνουμε στην αλπική

ζώνη, πάνω από τα 2000 μέτρα, όπου η βλάστηση είναι ελάχιστη.

Μέσα σ' αυτό το χώρο ζουν σπάνια είδη θηλαστικών, πουλιών, ερπετών και ψαριών.

Στις βραχώδεις ορθοπλαγιές της Τύμφης θα βρούμε ελάχιστο πληθυσμό αγριόγιδων. Στα δάση, ζουν ακόμα αρκούδες, ενώ ικανοποιητικός είναι, εντυχώς, ο πληθυσμός των αγριόγιδων, των λύκων, των αλεπούδων, των λαγών και άλλων μικρών θηλαστικών. Στα ποτάμια ζουν πέστροφες και μπριάνες, ενώ υπάρχει περίπτωση να ζουν και λίγες βίδρες. Υπάρχουν επίσης κάποιοι πληθυσμοί αετών, γερακιών, όρνιων, πέρδικες και μαύροι δρυοκολάπτες.

Ο Εθνικός δρυμός Πίνδου (Βάλια-Κάλντα) είναι μια κοιλάδα η οποία βρίσκεται στα σύνορα του Νομού Γρεβενών με το Νομό Ιωαννίνων. Μέσα απ' αυτή πηγάζει ο Αώος, ο οποίος περνάει από το Αρκουδόρεμα, που, όπως λέει και το όνομά του, είναι τόπος κατοικίας της αρκούδας, αφήνει την Βωβούσα, περνάει δεξιά από το βουνό Περιστέρι της Λάιστας και μπαίνει στη χαράδρα για Κόνιτσα.

Η κοιλάδα της Βάλια-Κάλντα είναι ένας τόπος σπάνιας ομορφιάς. Δάση με τεράστια κωνοφόρα, ρυάκια, όμορφα αγριολούλοδα συνθέτουν το σκηνικό. Εδώ, όπως προαναφέραμε, είγαι ο τόπος της αρκούδας. Ζουν όμως και άλλα είδη θηλαστικών και ερπετών.

Και τώρα, δυο λόγια για το ανθρώπινο στοιχείο. Η περιοχή είναι γενικά ορεινή, γι' αυτό και η ζωή των ολιγών κατοίκων είναι πολύ δύσκολη. Η γεωργία είναι ελάχιστη λόγω του εδάφους και των αντίξων καιρικών συνθηκών. Η κτηνοτροφία είναι πιο ανεπτυγμένη, όχι όμως ιδιαίτερα αγθυηρή. Παρόλα αυτά οι κάτοικοι ζούν σε μεγάλη αρμονία και με πλήρη σεβασμό προς τη φύση. Για να διευκολύνουν τη ζωή τους έφτιαξαν γεφύρια, γκαλντερίμια, σκάλες, μονοπάτια που σήμερα αποτελούν αληθινά μνημεία της φύσης και της ανθρώπινης δημιουργίας. Τα παλαιότερα χρόνια οι κάτοικοι ζεντεύονταν στη Ρουμανία, στην Αίγυπτο, στη Ρωσία και αργότερα στη Γερμανία.

Δυστυχώς τα τελευταία χρόνια οι δύο δρυμοί, παρόλο που νομι-

κά έχουν ιδρυθεί από το 1973, παραμένουν απροστάτευτοι. Οι επιπτώσεις από τις ανεξέλεγκτες ανθρώπινες δραστηριότητες είναι πολύ άσχημες.

Η δημιουργία του μικρού αρδευτικού φράγματος μπροστά από το γεφύρι της Κλειδωνιάς, έχει σαν αποτέλεσμα να εξαφανιστούν πολλά μεταναστευτικά είδη από το ποτάμι. Η λαθροθηρία, η χρήση φυτοφαρμάκων, η αλιεία, ο ανξανόμενος τουρισμός, η ανεξέλεγκτη βοσκή, είναι κάποιες από τις απειλές που καταστρέφουν τη φύση.

Ο Βίκος όμως και ο Αώος, αντιστέκονται. Σε αυτό εδώ το λεύκωμα γίνεται μια προσπάθεια γνωριμίας με τη μοναδική, σε ποικιλία και ομορφιά, φύση των δύο εθνικών δρυμών.

Εκτός όμως από αυτό, αυτή η δουλειά, αποτελεί μια μικρή φωνή αντίστασης και αντίδρασης σ' αυτό που γίνεται. Γεννήθηκα και μεγάλωσα μέσα σε αυτό το περιβάλλον, στην καρδιά αυτών των βουνών. Με το φωτογραφικό μου φακό, και έχοντας μέσα μου τεραστια αποθέματα αγάπης γι' αυτόν τον τόπο, προσπάθησα να αποτυπώσω ελάχιστη από την ομορφιά του.

Οι φωτογραφίες που ακολουθούν αποτελούν ένα μικρό δείγμα της δουλειάς μου, που αριθμεί γύρω στις 40.000 φωτογραφίες. Αυτές βρίσκονται εκτειθέμενες στην Μόνιμη Ενημερωτική Έκθεση Φωτογραφίας που διατηρώ στην πατρίδα μου, στο Τσεπέλοβο Ζαγορίου.

Η προστασία της φύσης θα προέλθει μόνο μέσα από την ανάδειξη της μοναδικότητάς της. Πρέπει να τη διατηρήσουμε όπως την παραλάβαμε και να την κληροδοτήσουμε ανέπαφη στην επόμενη γενιά.

Ευχαριστώ τους φίλους μου, Δημήτρη Παπιγκιώτη, Ηλία Τσουμάνη και Δημήτρη Τάγκα, που με βοήθησαν στην διαλογή των φωτογραφιών και στην επιλογή κάποιων λεζαντών από την ποιητική συλλογή του Κ. Κρυστάλλη.

Κώστας Ζησίδης

*Σπρώχνω τη θύρα, άνοιξε,
τι θέαμα!.. τι τόπος!..
Τι τόπους, είδα σκιερούς!..
Τι χλόες!.. Τι λουλούδια!..
Τι δένδρα, δένδρα ανθηρά!..
Ποσ' άκονγα τραγούδια απ' τα πουλιά!..*

K. Κρυστάλλης



Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας



Κι αυτά που βλέπεις θα γίνουν δικά μας

Δημό^τ
*Κι αγνάντενα και θάμαζα
πώς γίναν όλα τούτα...*

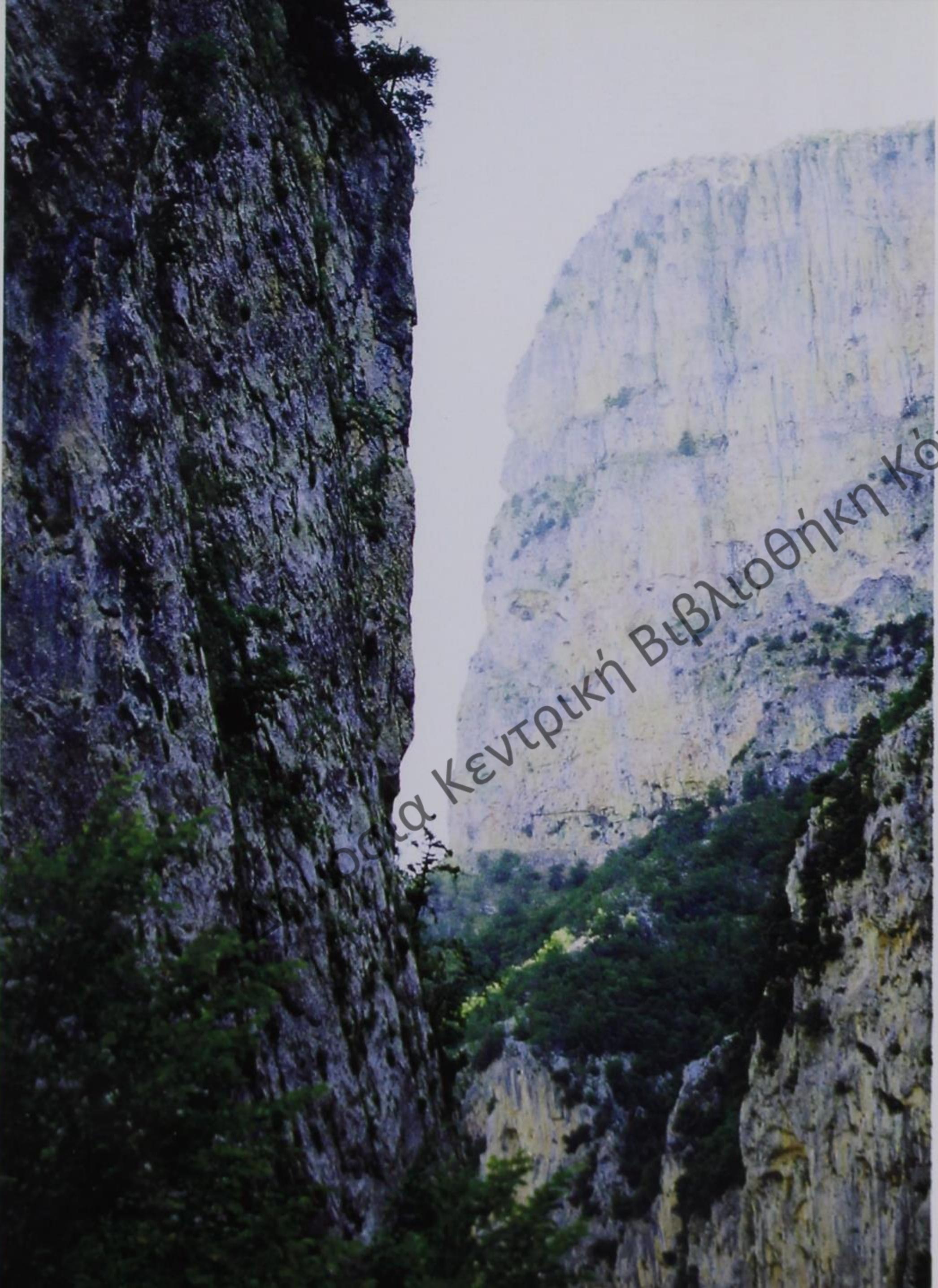




Και χύνουν τ' αγριολούλουδα μοσχοβολιές περίσσιες

*Ο βασιλιάς των Πελασγών,
παρήγγειλε να ψηφίαξουν,
τρεις πόλεις νάναι άπαρτες*





οσα Κεντρική Βιβλιοθήκη Κοιτσας





*Δεν κάνουμε κι ένα καλό για
να σωθεί η ψυχή μας... Να
πάμε και να πάσουμε της
τρίχας το γιοφύρι*





Αρχίζει σύνταχα η δουλειά. Σαν γίγαντα πιθώνουν πέτρα σε πέτρα οι μάστοροι, και χτίζουν κι ασβεστώνουν

*Kai to stoixeió me to nero
mésa stigas empanei*



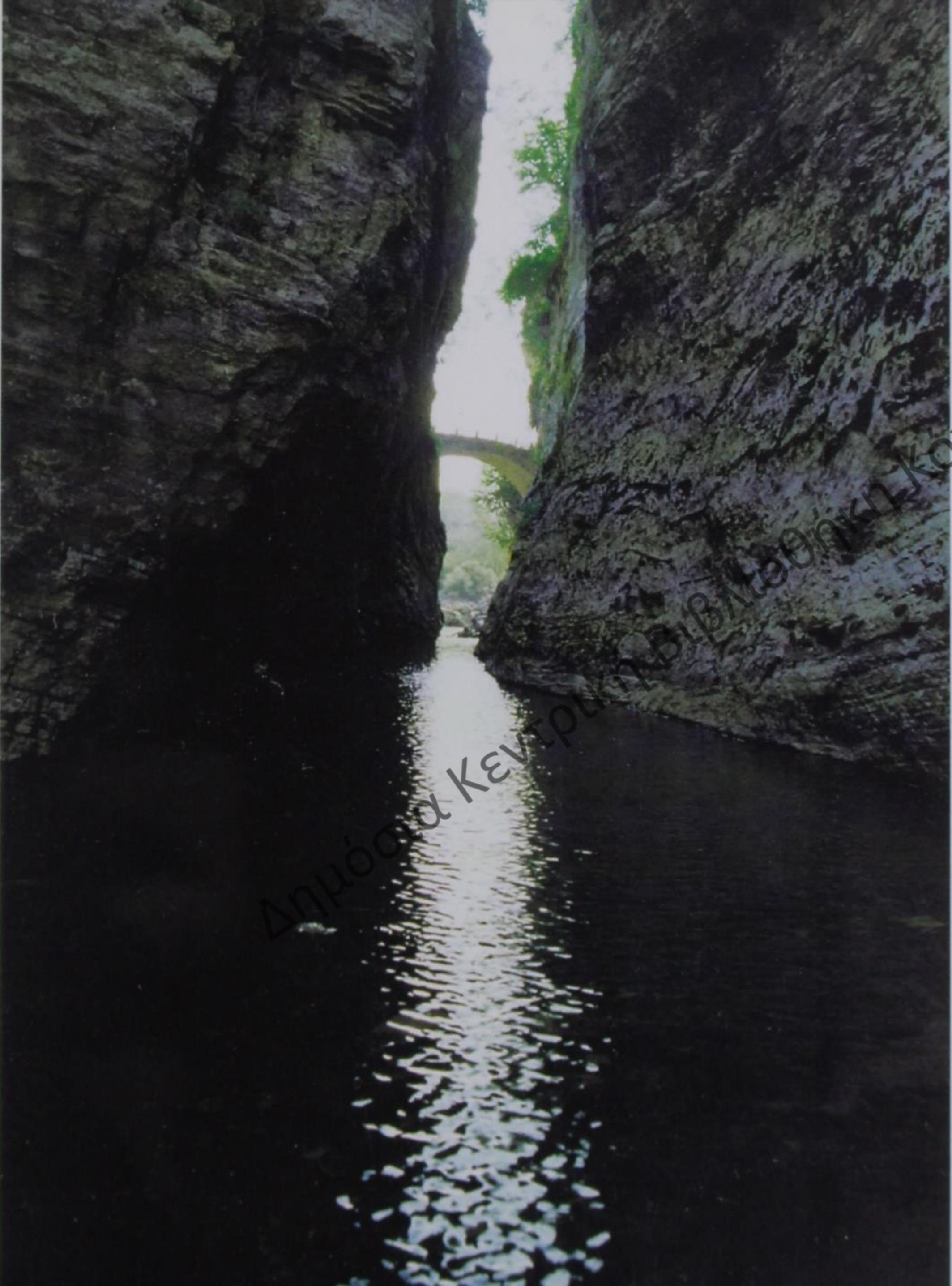


Δημόσια έργα της Σοφίας Κόντσας

*Κι αγέραν, κάμπους και
βουνά, τη πλάση πέρα ως
πέρα, γιομόζει από μο-
σχοβολιά με τον ανασα-
σμό του*



Κι απόψε τα μεσάνυχτα θα κοιμηθούμ' αντάμα



Δημόσια Κείμενα από Βλέποντας

Mia ώρα κάθε νύχτα κοιμάται το νερό και όποιος το ξυπνήσει του παίρνει το μυαλό

Σίγα - σιγά το χάιδενα





Διάσολα Κεντρική Βιβλιοθήκη Πανεπιστημίου Τόμας

To μάρμαρο για να βγω

*Kai to νερό τ' ασήμωσε τη
νύχτα το φεγγάρι*

Δηκόσια Κεντρική Βεζλούεκη Κοινότας





Στα στοιχειωμένα τα βουνά που πάντα ανοιγοκλειούνε, κι όπου τ' αθάνατο νερό περνάει ανάμεσά τους

*Εκείνοι οι μοσχοανασαισμοί
μυρώνουνε τ' αγέρια*

Δηκόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κούτσας





οντσας

*Δεντράκια μου μη πέσετε
και μείνω μοναχό μου*

Από το βράχο απάνου, πέφτει αφρισμένο το νερό και σκούζει και βογγάει





Νερά καθάρια κι ασημένια, τα διάπλατα πλευρά ξετρέχουν κι αυλακώνουν

*Kai τ' ἀνθη τους βοσκολογά
και παίρνει τον αχνό τους*

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κούτσας





Ιβλιοθήκη Κόνιτσας

*Κοσμάκη που είσαι, δεν
περνάς...*



Δε μ' ἔφαγαν τα χρόνια, δε θα με φάτε χιόνια



*Κάθε διαβάτης έκαμνε
περνώντας το σταυρό του*

Της ερημιάς ονυόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας





Νίκο μ' πέρασ' η πέρδικα, ο λαγός κι έρχονται τρεις νομάτοι. Σύρτε παιδιά μ' σ' ν' Αγγέλω και φτάνω γω στο γιόμα

*Χέρια με βγάλαν απ' τη γης
και κλείστηκαν στον κόρφο
της*

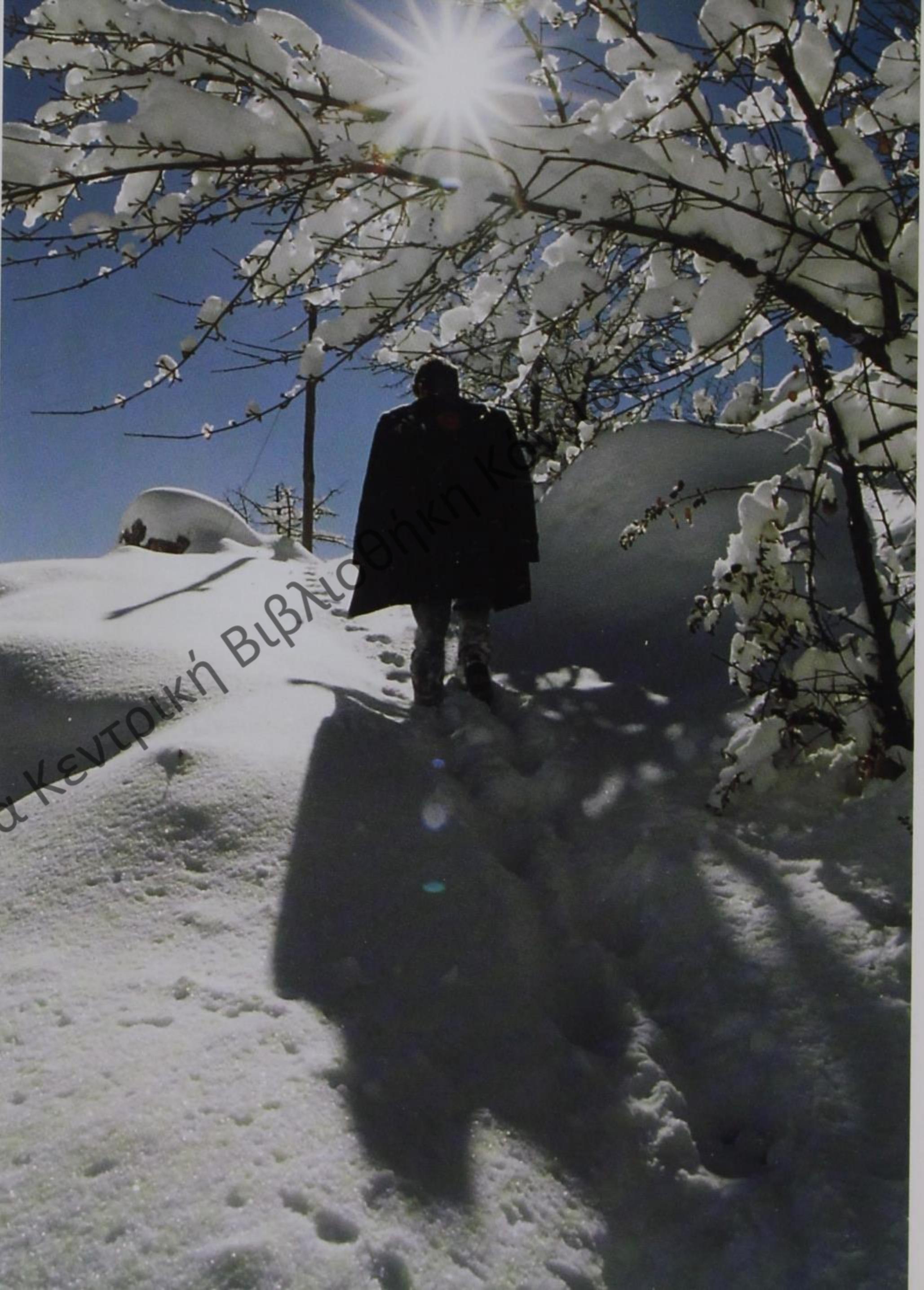


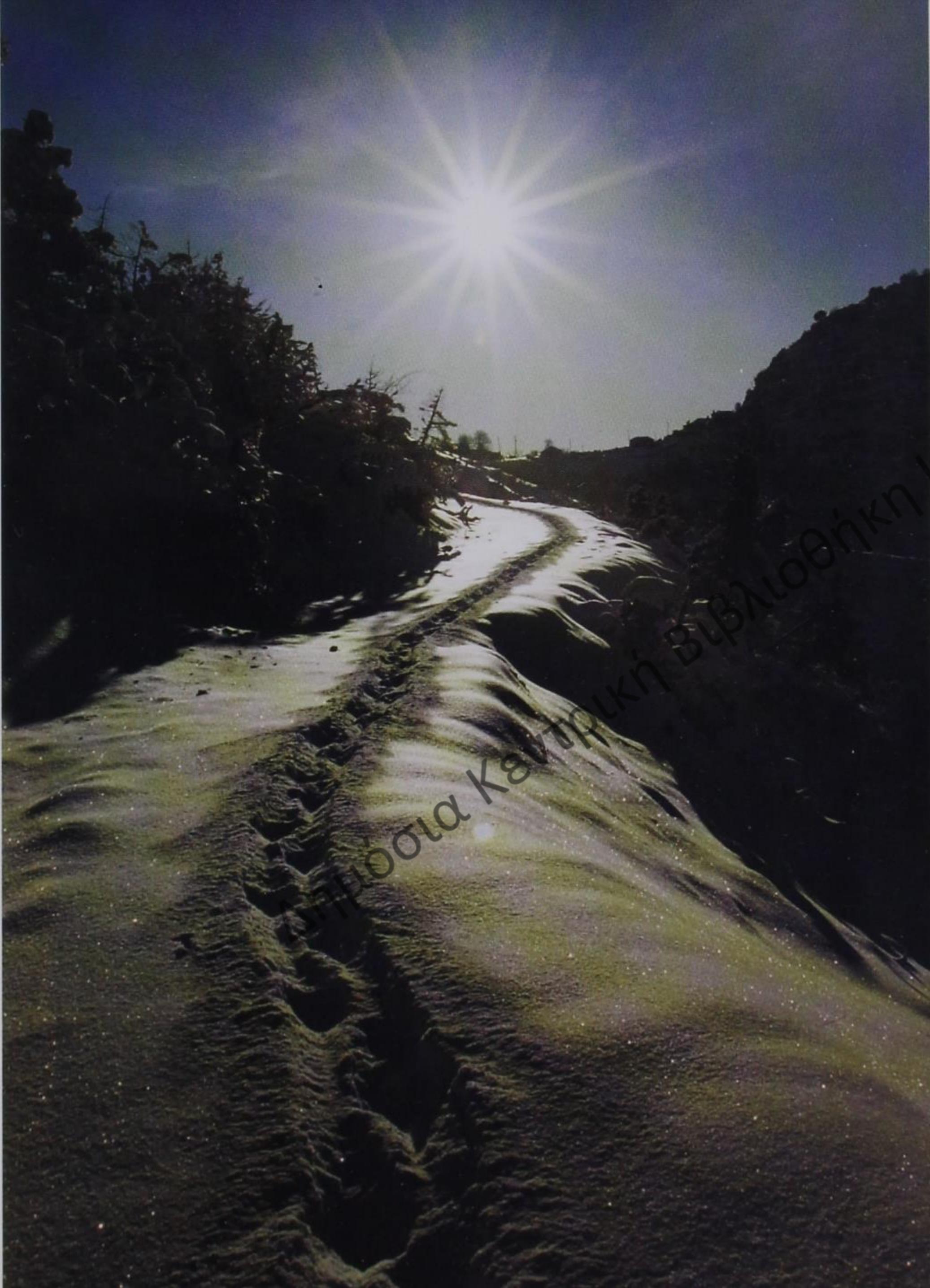


Na πας, να ρθεις, μη με χαλάς, και πάλι να ματάρθεις

Χαράζω εγώ τη στράτα μου

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Καρδίτσας





*Ki ας ἐρθονν
για να μ' εύρουν*



Τρια αδερφάκια αγκαλιαστά 'πο πέρα σε περνάνε



Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

*Σήμερα γιορτή μεγάλη,
σήμερα Λαμπρή*



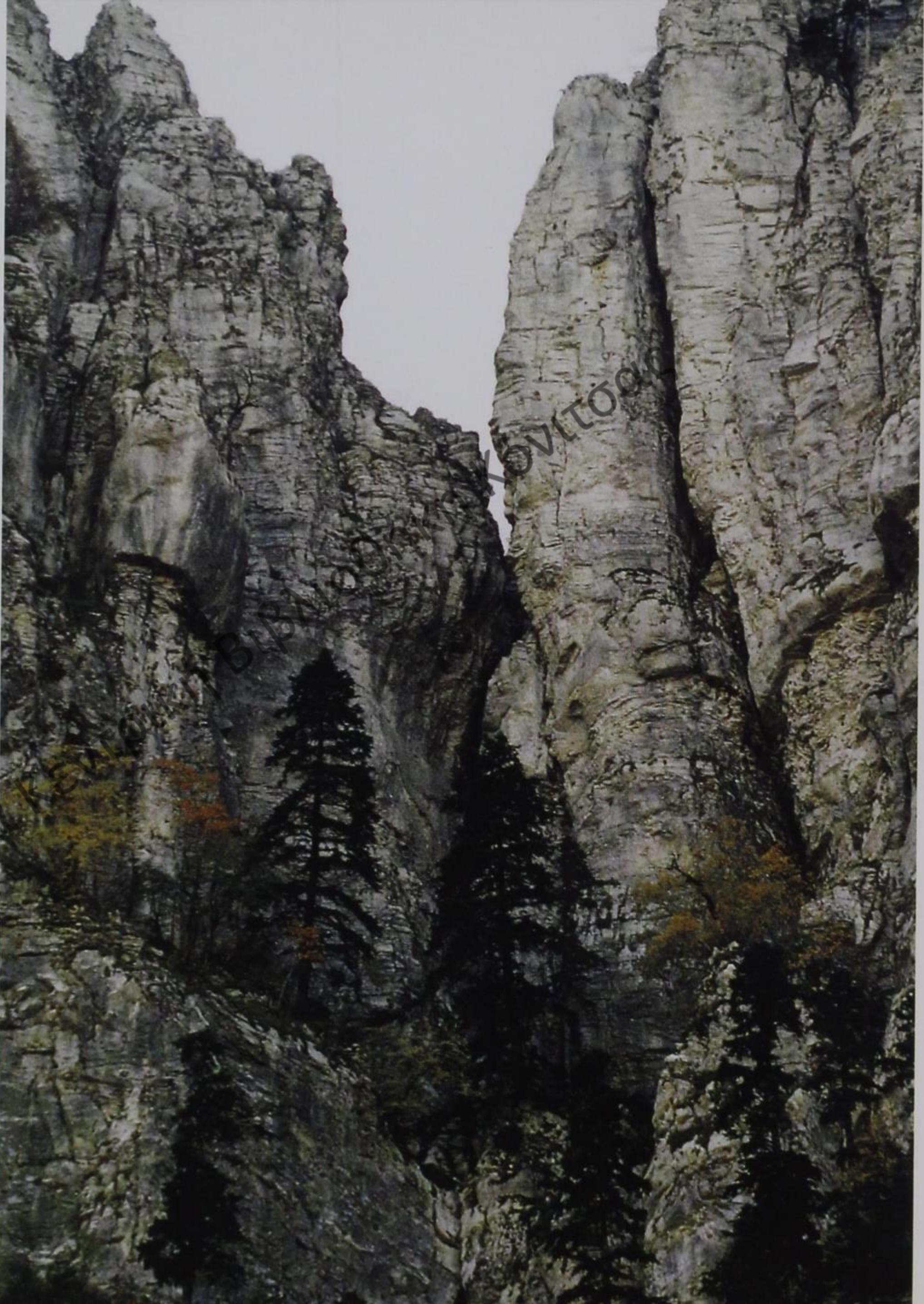
Πάρετε απόσκια, πάρετε, να πάψει το λιοπύρι

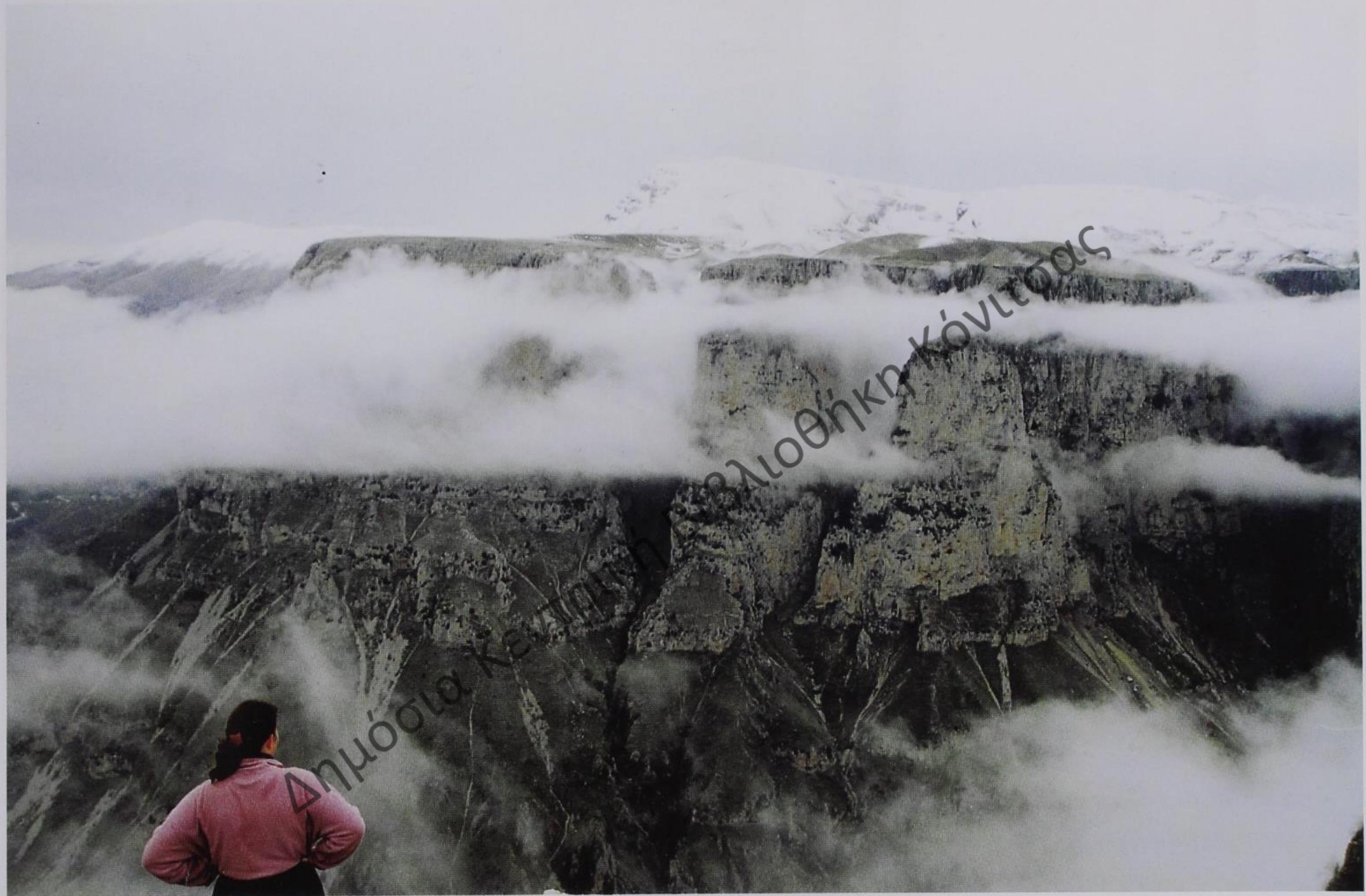


α Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

Kai βγήκαμε στο διάσελο, πέντ' έξι οχτώ νομάτοι, να δούμε ν' αγναντέψουμε...

*Πελεκημένα αριάδιασε τα
μάρμαρά του.
Μάρμαρα βαριοκομένα,
χαλαρά θεόρατα*

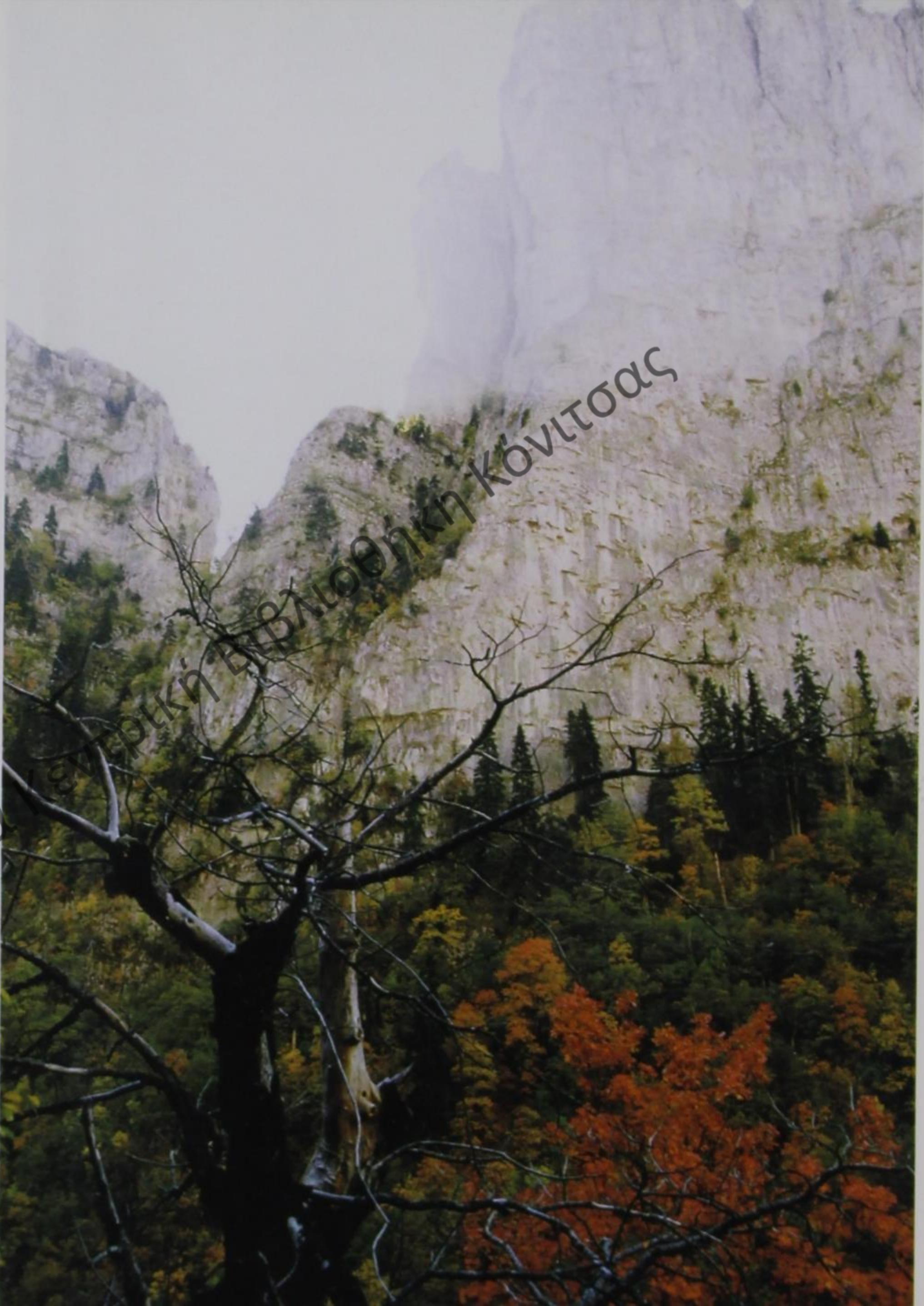




Εκείνο που είδα τρόμαξα!..

*Κι ορθό βαστάει το μετώπο,
περήφανο, αγριεμένο*

Ανυόσια επιρκή Εβάλσεηκη Κόνιτσας





Κόνιτσας

*Κι άγρια αντιλαλούν οι
σπηλιές, τα σκέμπια, τα
στεφάνια*



Και μες στα σύννεφα πετάς και στα βουνά ανεμίζεις



Και κάπου-κάπου βρίσκεται κανένας μέγας βράχος



Ἐκ των ανθέων πανταχού ανέβαιν’ ευωδία



περιβόλιτσας

Πήραν τ' απόσκια, τα ριζά και τσάκισε το κάμα



Ανώστα Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

*Ανάμεσα τρεις ποταμιές και πέντε κορφοβούνια
πύργος διπλοθεμέλιωτος και μαρμαροχτισμένος*

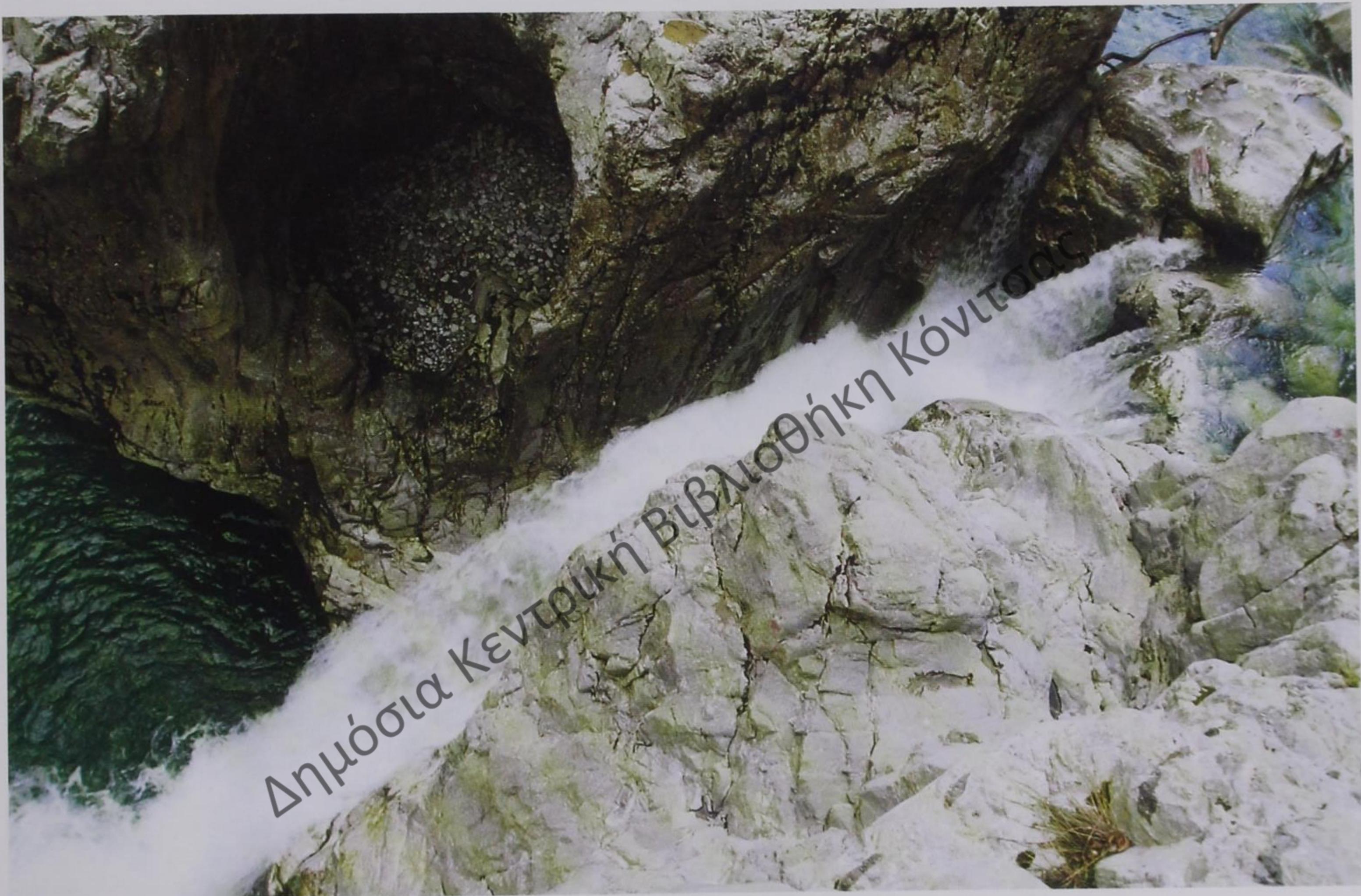


λόνιτσας

*Εμείς ομοιάζουμε δεντρά,
που μας μεταφυτεύει
ωσάν ανήμερος βοριάς, τ'
αφόρητο τ' αγέρι*

*Τ' αεράκι κρυφομέλαγε με του
βουνού τα φύλλα*

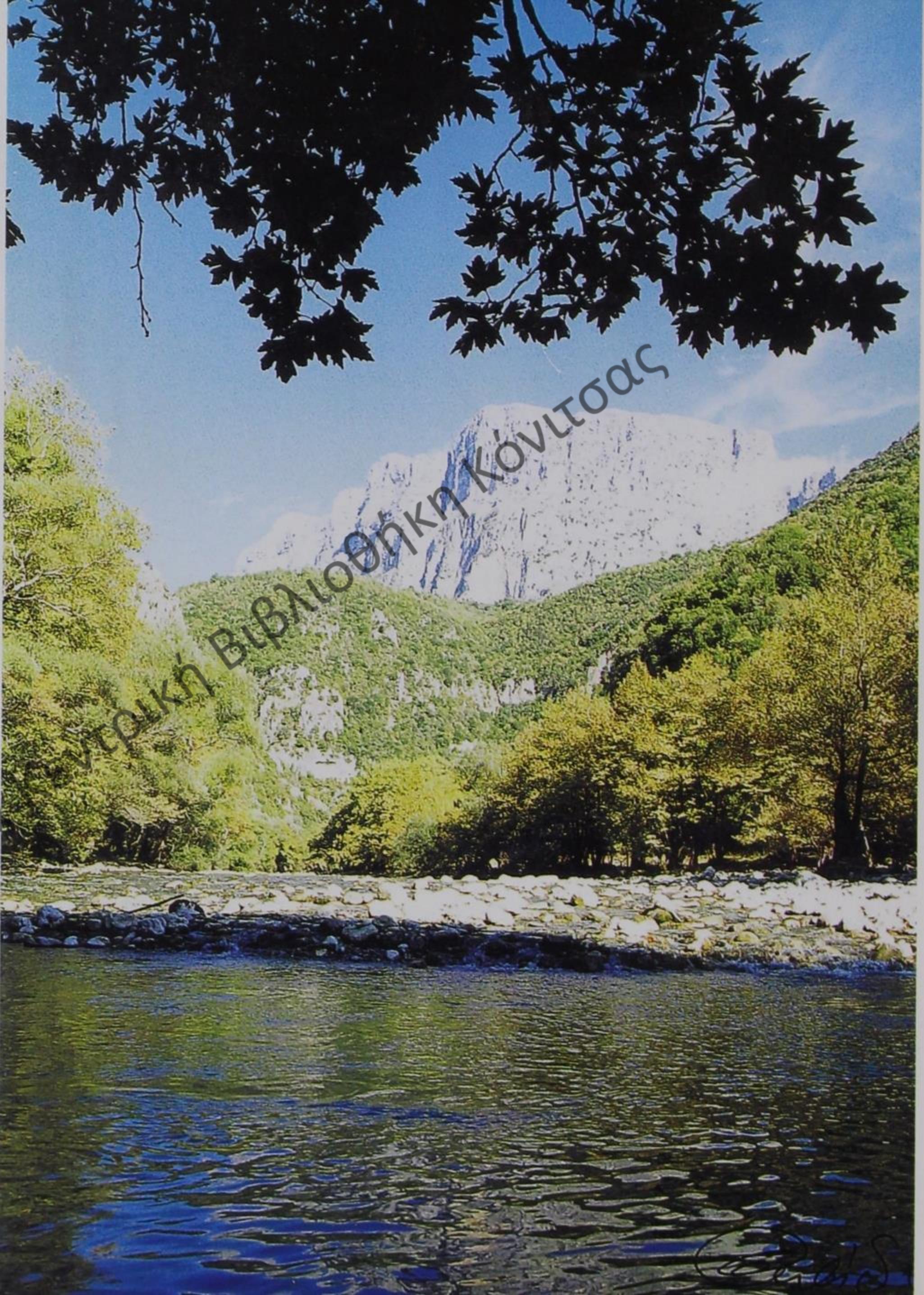




Púaξ γοργός κατέβαινεν από κρυμνώδους βράχου

΄Ηταν και δεν ήταν. Ήταν το
ποτάμι, ήταν κι ο ουρανός

Δημόσια
τρική βιβλιοθηκή Κούτσας





Εσύ λαχάνιασες κι εγώ χαρμάνιασα



*Πέρασε κι ένας σταυραιτός, πέρασε απάνω-απάνω
και σαν να νοιάστηκε κι αυτός, την ομορφιά του τόπου*



Ανέβα τα τ' ανάβατα!



Στο βασίλειό της, ακέρια πρόβαλλε, ψηλή



Έτσι οι κοπέλες του χωριού πετιούνται από τα σπίτια



Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κονιτσας

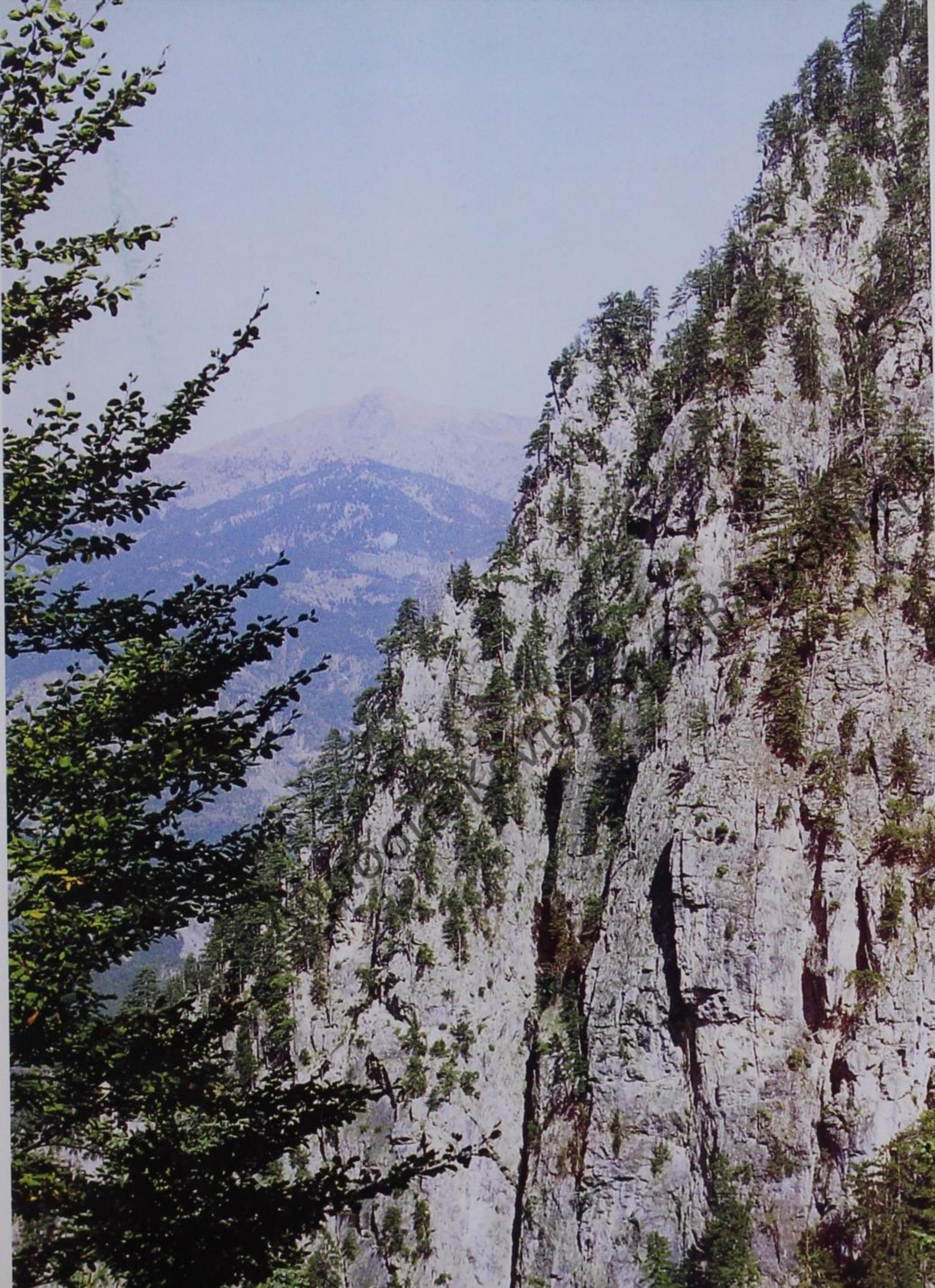
Ta πλάια, οι βράχοι, οι λαγκαδιές, με χόρτα να στολίζονται και μ' όμορφα λουλούδια



Γελούνε σμαραγδένιες γύρω οι κορφές



*Παίρναν ν' ανθίσουν τα κλαριά, να λυώνουνε τα χιόνια, καθάριος,
ασυγνέφιαστος ο ουρανός να λάμπει*



τόνιτσας

*Στο κορφοβούνι περπατεί
κι αυτό το έρμο δάσος*



Πήγα προχθές στην εκκλησιά να κάμω το σταυρό μου



Την είδε ο ήλιος την ανγή, που επρόβαλλε στην πλάση κι έσκυψε και τη φίλησε

Eγώ είμαι κόρη του βουνού

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κούτσας

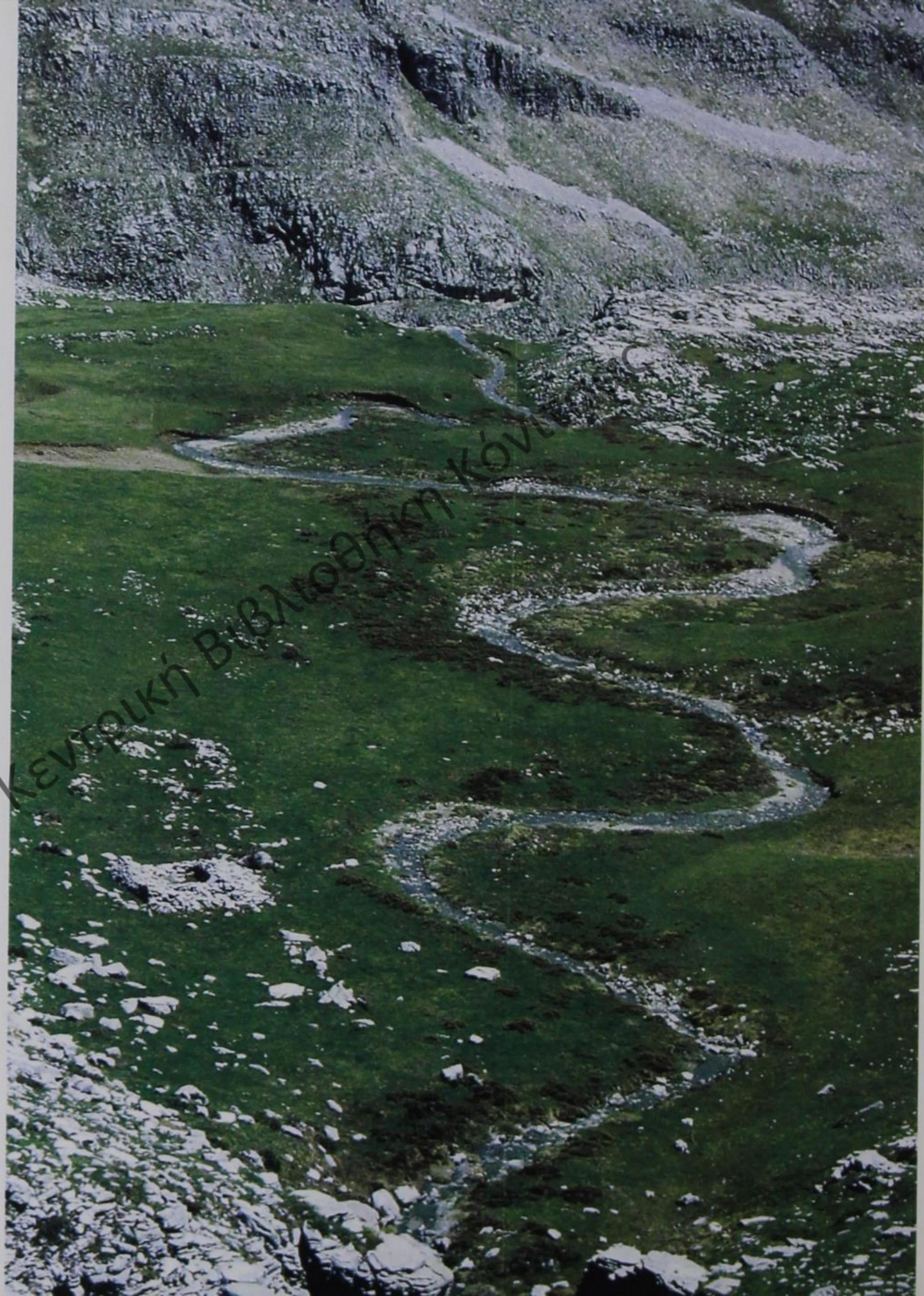




Δημόσια Επίδειξη
Επίκλησης στην Εθνική Κόνιτσας

*Στα κορυφοβούνια θ' ανεβώ
που δε ζαρίζει ο ήλιος*

*Ποταμί σιγαλό
και φιδωτό ξομπλιάζει*





Kai διαλαλάει μ' ἔνα βουητό τον αναγαλιασμό του



*Συχνά μεσ' το ηλιοστάλαμα και μεσ' το μεσημέρι
κι όταν κοιμούνται τα νερά και βγαίνουν οι νεράιδες*



Kai pínei kai ρουφάει δροσιά κι αχολογάει και τρίζει

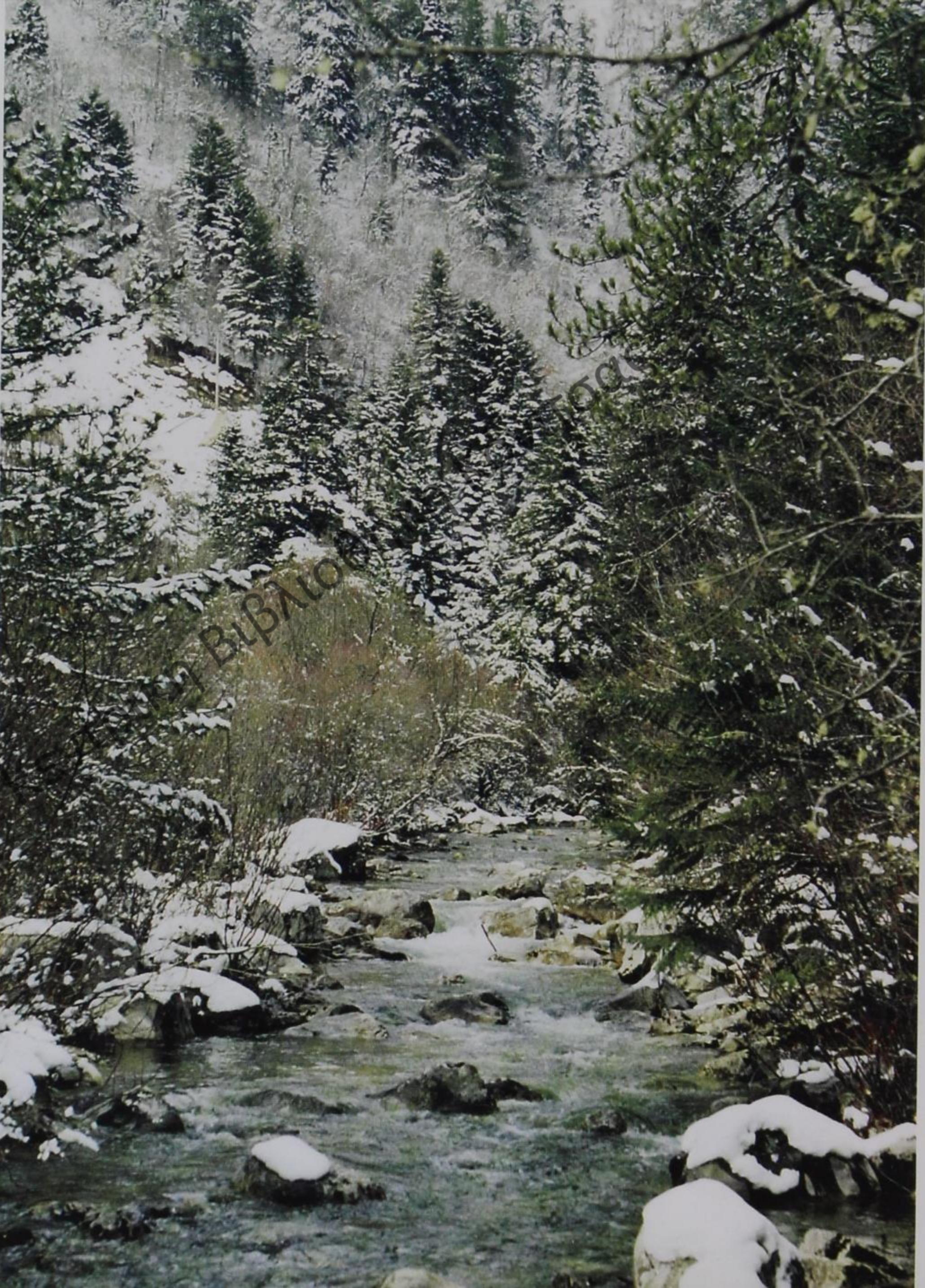


Μια βρύση πόχυνε νερό σαν το μαργαριτάρι και με τις πέτρες μίλαε μουρμουριστά



Na γένει από τον ποταμό, που πλένει η κορασίδα

Να ιδείς το ρέμα τ' ανλακιού,
την τρυφερή ομορφιά
του





Κι οι ρεματιές πελάγωσαν απ' το πολύ νερό



Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη

Επίσημη

Δρακόλιμνα χωρίς βυθό, χάσμα της γης

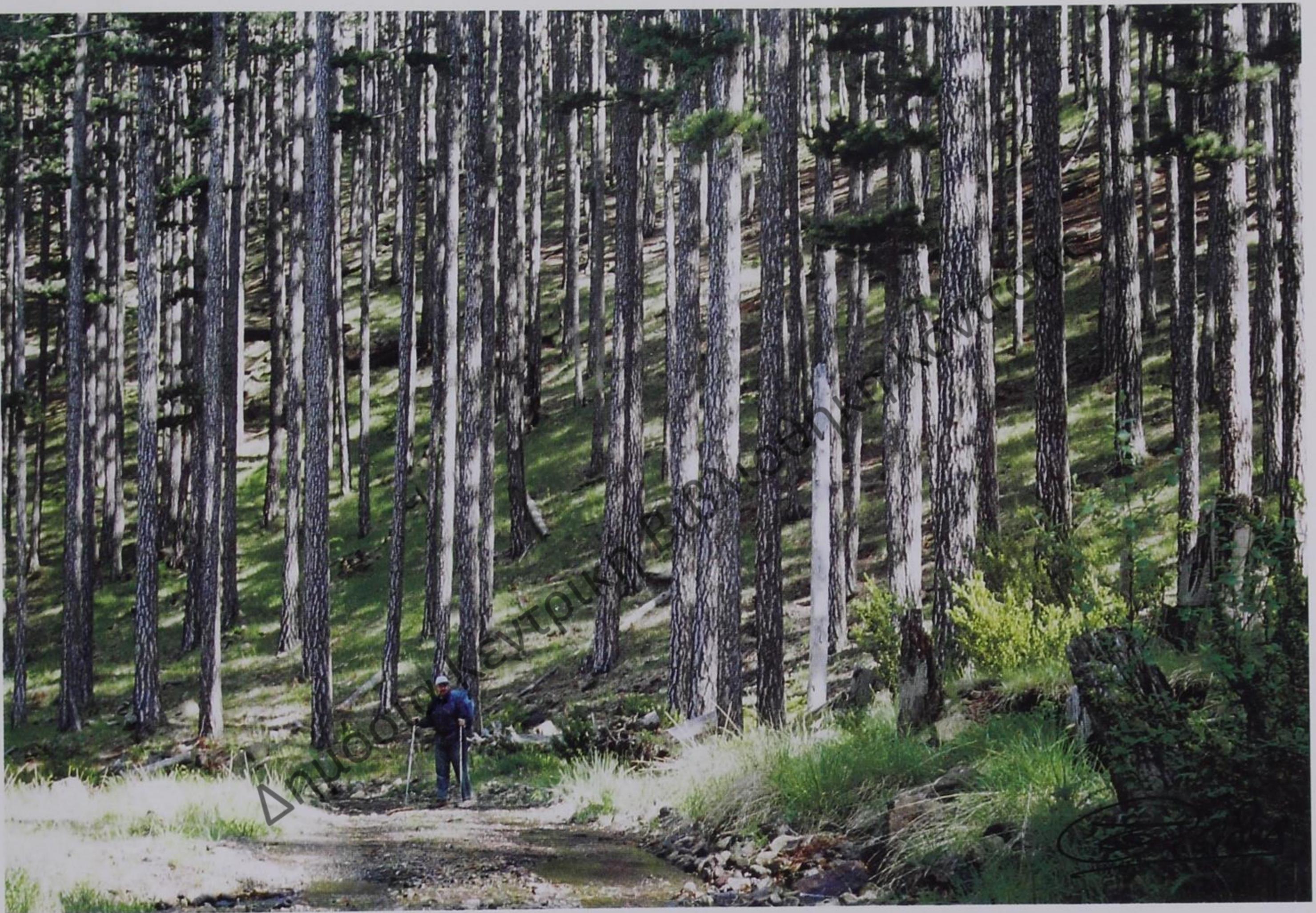


Φυσάει τ' αγέρι της ανγής στα φύλλα μυρωμένο, κι εκείνα σιούνται

*Κρίμα δεν είναι κι αδικιά
τέτοια ομορφιά και νιότη
να την εχαίρεται η ερημιά;*

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας





Ιδέτε τον δεν κάθεται, μέσα στα δέντρα μπήκε



Άγνωστος τόπος άξαφνα απλώνεται μπροστά σου



Ετούτη η πεντάμορφη που την ελένε πλάση

*Βουνό, τες ομορφιές σου,
πουν' Θεϊκές, παραδεισο-
πλασμένες*





οντός

*Να κάτεχες τι χαλασμός
που γίνεται εδώ πέρα!*



Πούναι τ' ανεύρετα νερά, τ' αμάζωχτα λουλούδια;



Διάβλοθήκη Κόνιτσας

*Να πείτε, ότι μου ζήλεψαν
τη λεβεντιά οι νεράιδες*

*Θα γένω σαν τον ξέρακα
τον αστραποκαμμένο*





Εχάθηκαν γη κι ουρανός

*Τα δέντρα που φορφούλογούν της χαραυγής τ' αγέρι,
λες και ξυπνούν*





Εθνικό
Κεντρικό
Βιβλιοθήκη
Επιτροπής

‘Ωρα γλυκειά της χαραγής όπου ξυπνάει η πλάση



Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κύπρου

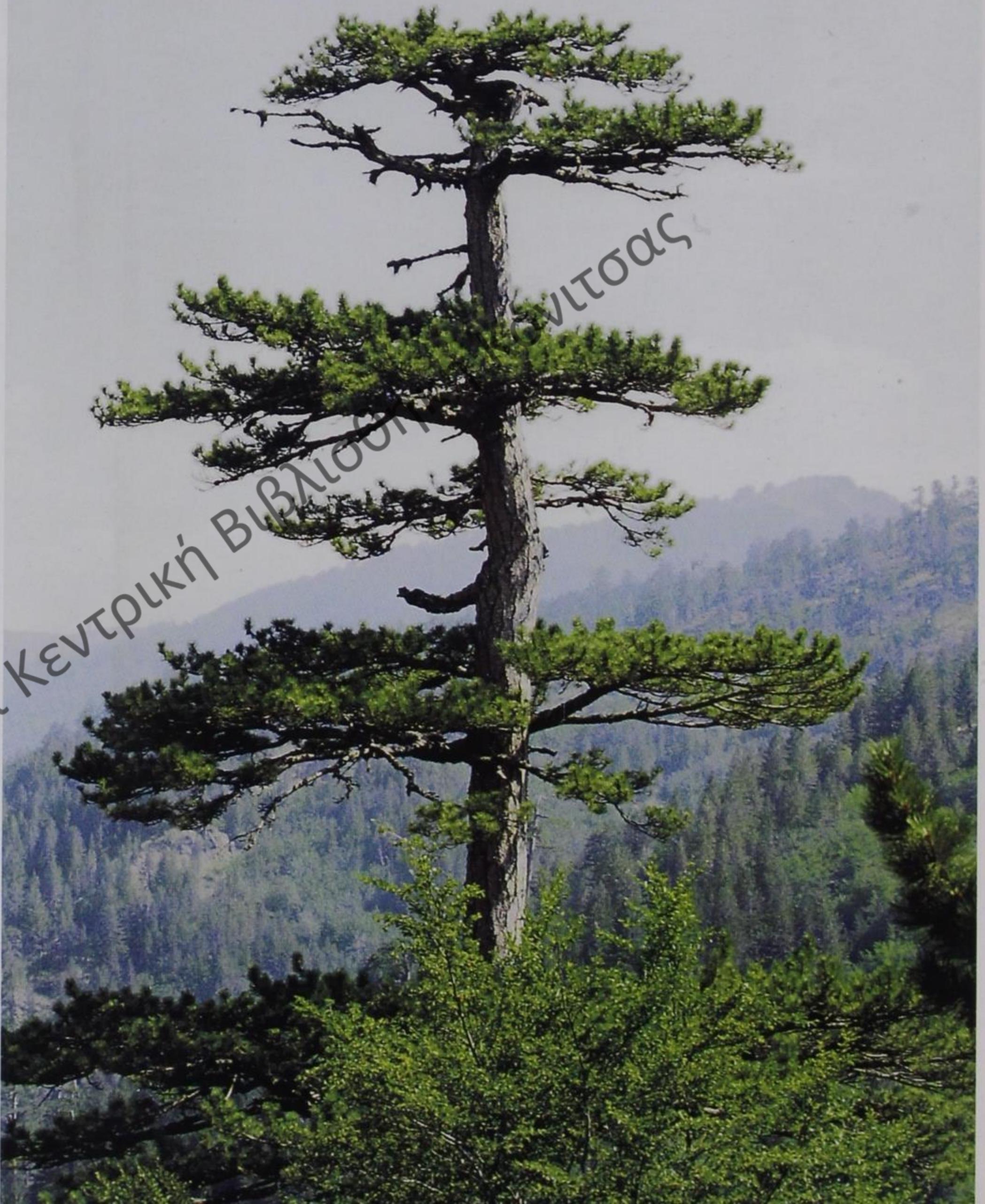
Κι όντας δεν φεύγει, δεν προγκά, θα πει πως δεν πεισμώνει



Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

Κόρη αγνή σαν τη δροσούλα κι όμορφη σαν την αυγή

*Anária tа kλωνária tou
kouvnáei o γέρο-pεύκος*





Από τον λόγγον τα δεντρά, προβάλλει ξάφνου η Χρύσω

*Λες κι από κάθε πέτρα ορ-
θή, λες κι από κάθε βράχο,
κόρης κορμί φυτρώνει*





Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κούτσας

Εσείς παλάτια γίνεστε στον κόπουφα, στ' αηδόνι

*Φεύγα από πάνω μου, τινά-
ξον χάμω,*

*γιατί με πλάκωσες τόσο βα-
ριά;..*

*Λυπήσουν, αλύπητο, την ευ-
μορφιά μου,
σ' άλλα ψηλότερα πέσε κλα-
ριά*





Εθνικό Λαογραφικό Μουσείο

Βράχοι και πέτραι γραφικαί, ρομαντικαί, τραχίαι

Μάγισσα της σπηλιάς ξανθή

Επικούρεια Βιβλιοθήκη Κόντος





Έλα βοννίσια μούσα μου,
πόχεις παλάτια μαγικά
τα κορφοβούνια τα ψηλά



Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

Χειμώνιασε: χιόνια πολλά στο κορφοβούνια πέφτουν



Ολόνρα, ολόνρ' απ' τες φωτιές στένουν χορό οι κοπέλες

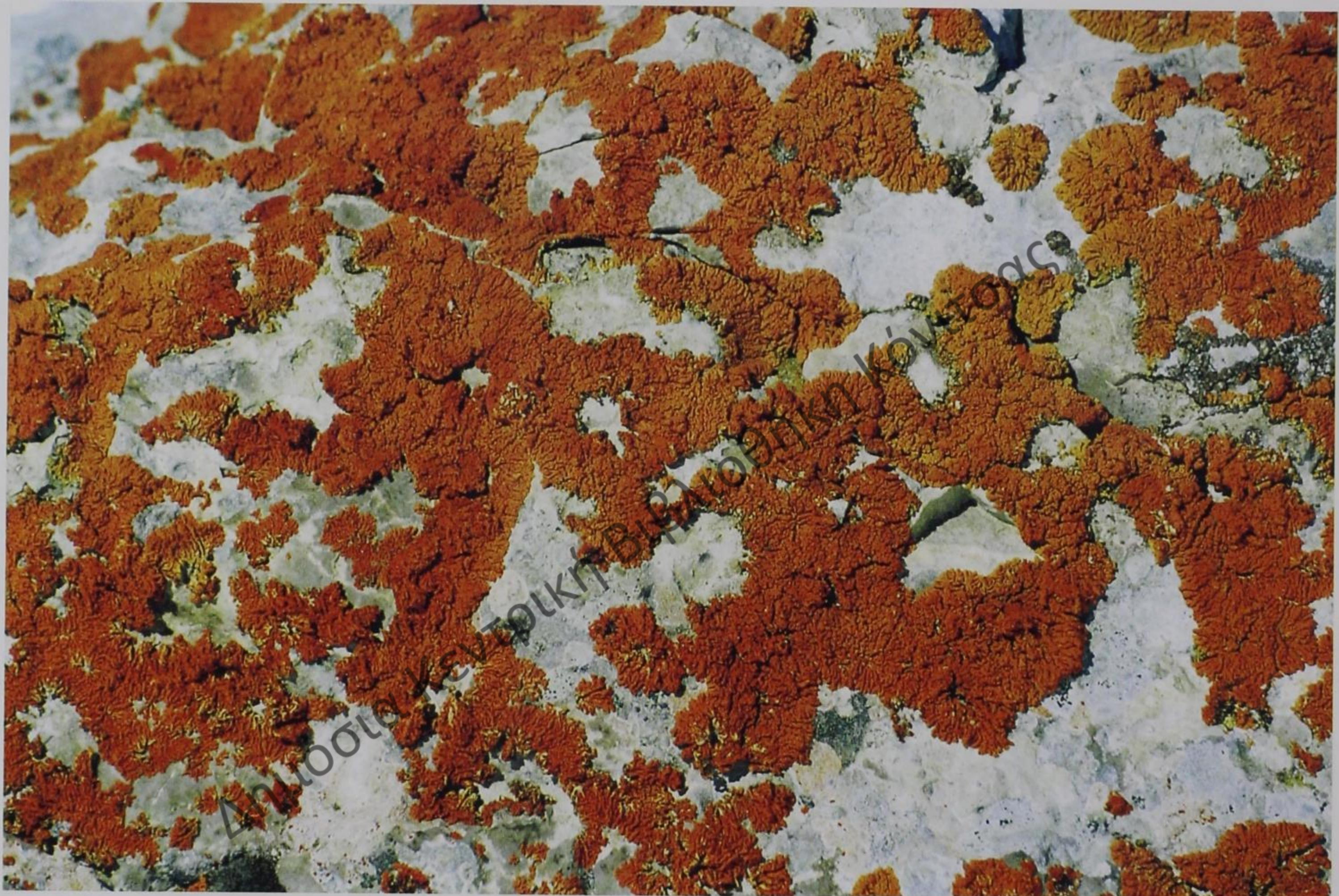


Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Αχαΐας

Κι όταν τα νέφια αστράφτουνε, δείχνουν κορφές αφράτες



Λόχμαι και βάτοι μαγικαί, αρμονικαί φυτείαι



Μην έφαες χαμοκέρασα, μην έφαες βάτου μούρα;



Μαντήλι πλουμερό και χρυσοκεντημένο



Ξυπνάει του βράχου το στοιχειό



*Η όψη σου γιατί, τόσες
βαφές αλλάζει;*



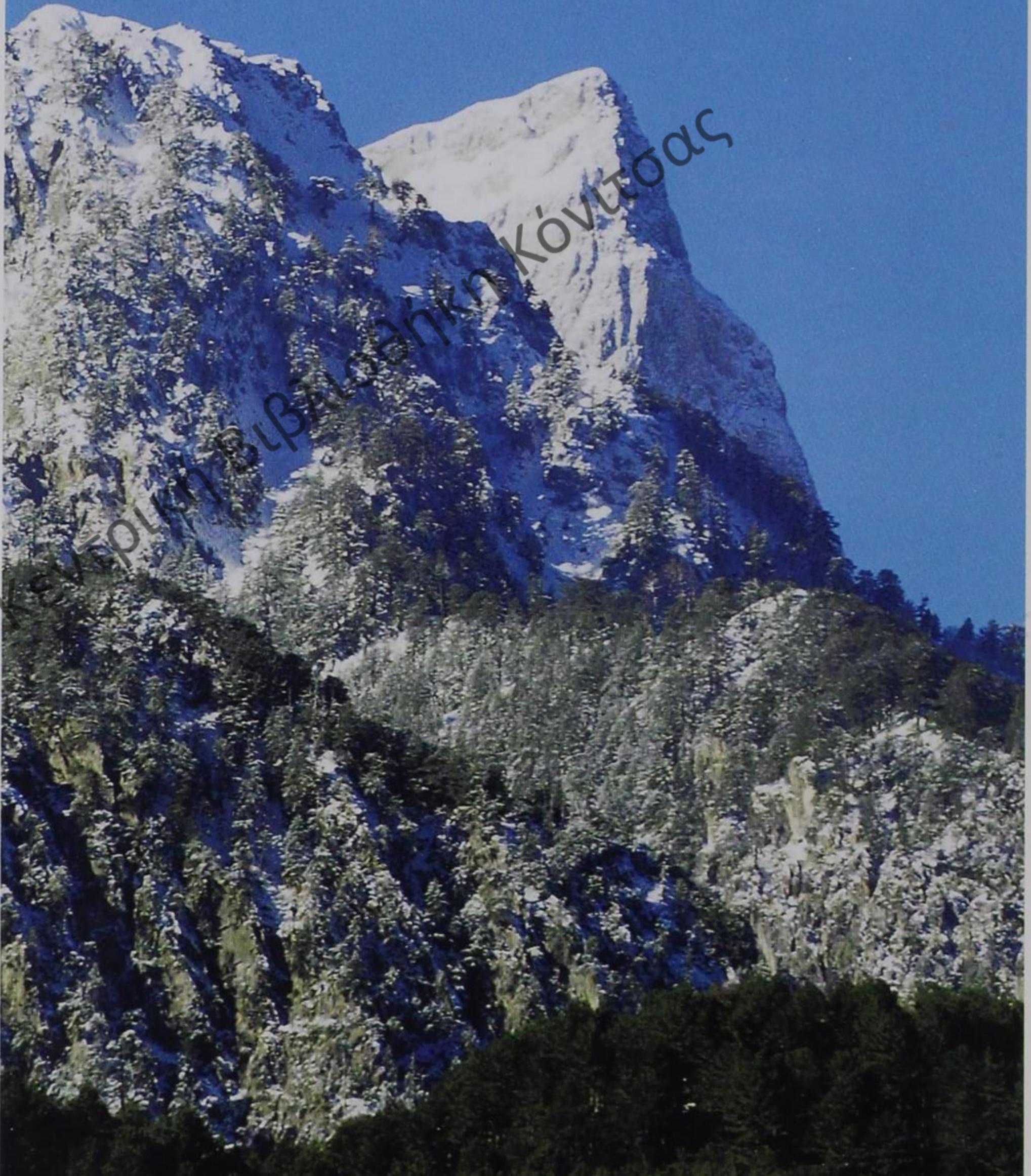
Κι έρχεται το Χινόπωρο κι ο μαύρος ο Χειμώνας



*Κι αν με λερώσει ο κουρνιαχτός κι αν με μαυρίσει ο ήλιος,
απάνου εκεί θα νιψτώ στο κρύο νερό της λίμνης*

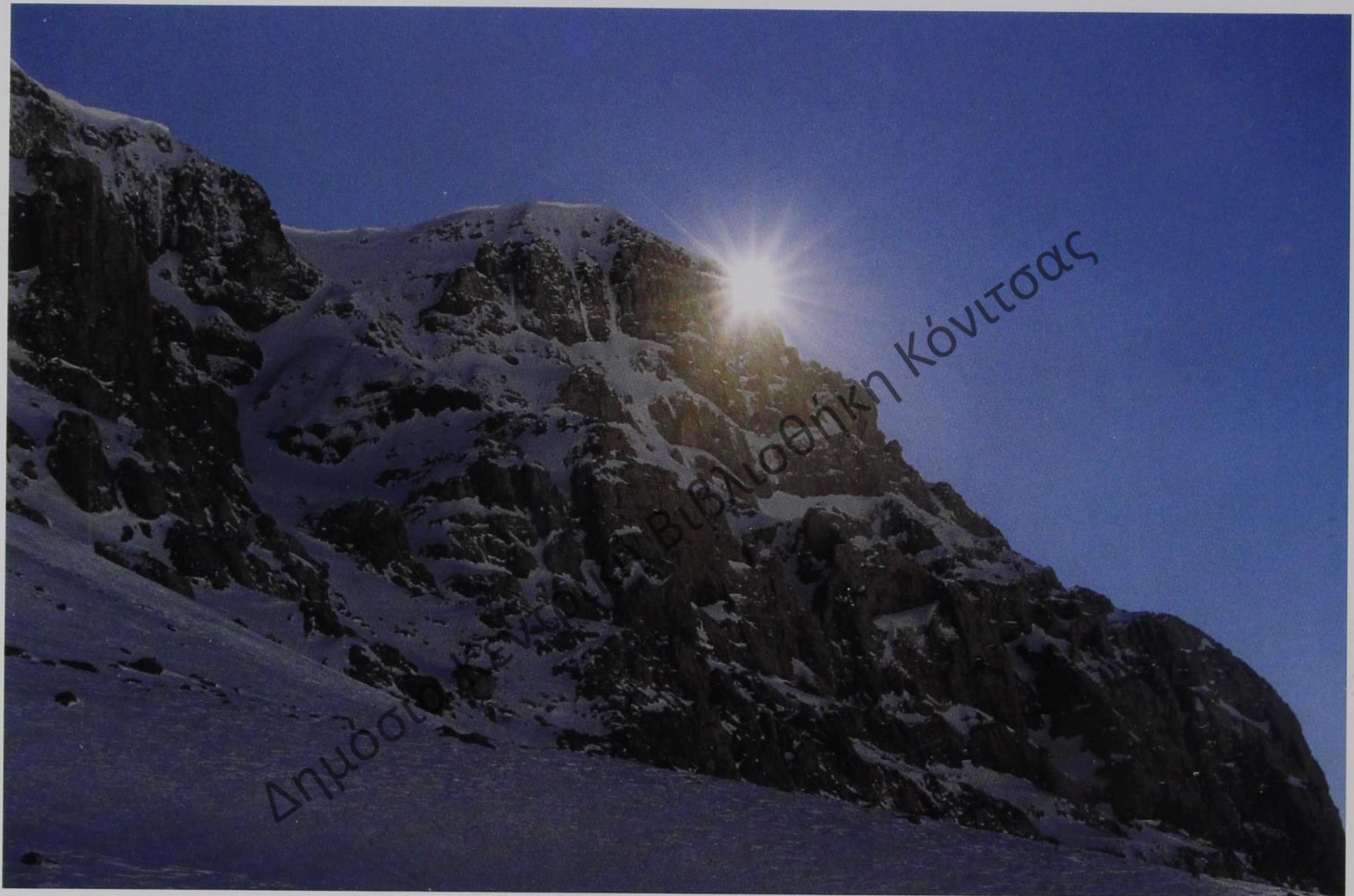
*Μες στην ψηλότερη κορφή να
στήσουμε λημέρι*

Δηκόσια,
πριν τι βγάλω Κόνιτσας





'Ησυχα πούναι τα βουνά, ησυχοι πούναι οι βράχοι



Δημόσια Εκπομπή Βιβλιοθήκης Κόνιτσας

*Σαν βγαίνεις στις κορφές, όλος ο κόσμος λάμπει,
και σαν παρθένα νιόνυμφη η πλάση ξημερώνει*



Πέρασε η νύχτα. Της αυγής, η ουράνια δροσούλα, ρένει τους βράχους

*Από τον Πίνδο κύλημα νερού,
δείχνει ποτάμια οργώματα*





Σαν βγαίνει τ' άστρο της βραδιάς, παίρνει τις ράχες δίπλα



Εκεί όπου τ' ολόγυμνον βούνον εταπεινούτο



Βλέπω απ' απάνου απ' την κορυφή, τον τρίσβαθο βυθό της



Στα πόδια των βουνού κεντάει γαλάζια λίμνη



Άσπρο το χιόνι εσκέπαζε όλο αυτό τον τόπο



Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη της Ελλάδος

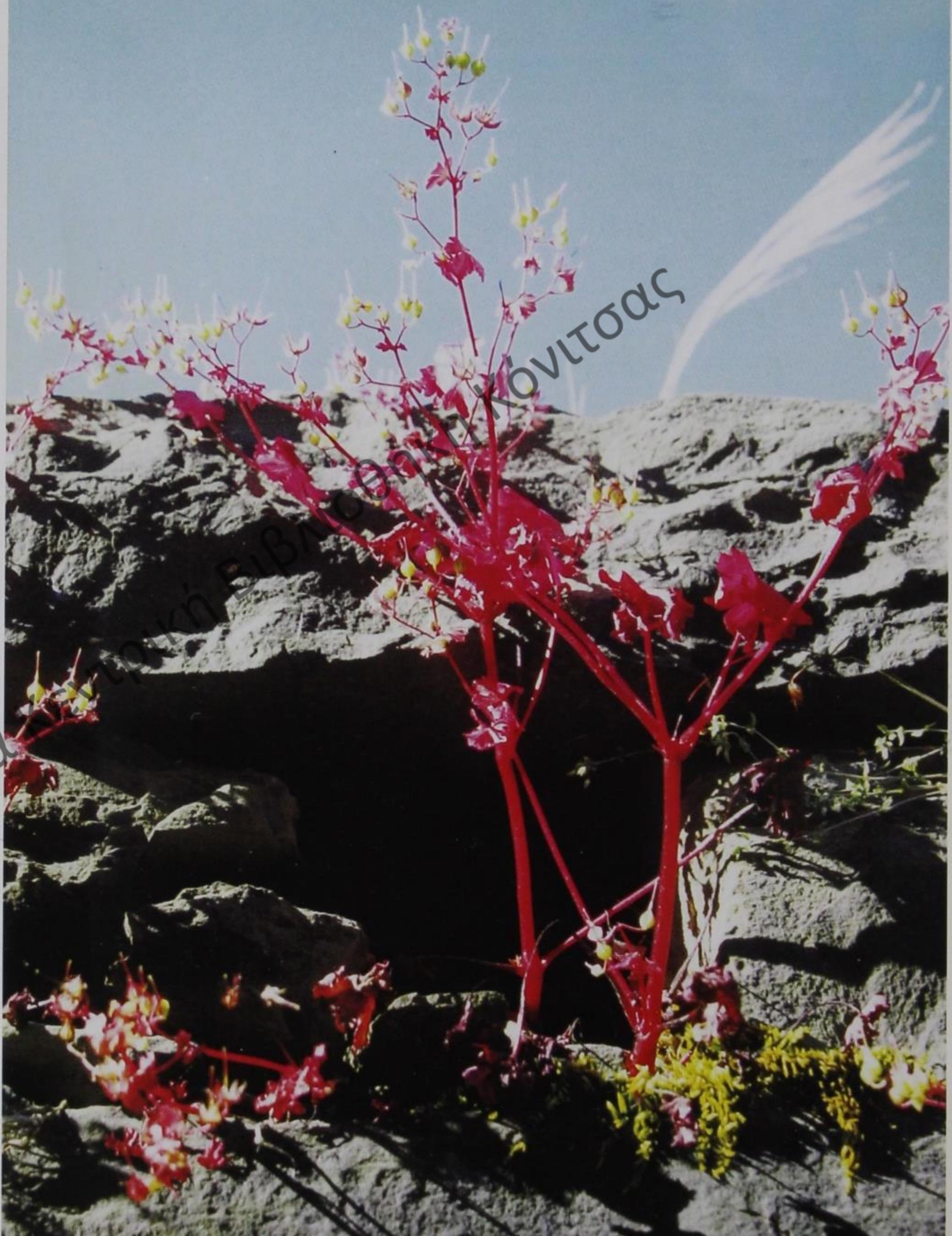
*'Οσο κι αν έχεις στη σπηλιά κλεισμένο το λιοντάρι,
δεν τόχεις και στα χέρια σου*



Φέγγουν αστράφτον τα νερά

Από την πέτρα ένας ανθός,
άχρονος λες, προβάλλει μέσα
στο χρόνο

Δημόσια
επιτροπή ειβολίου Χόντας



ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Βίκος-Μπελόη	9, 10	Βίκος-Μπελόη	46, 47, 48	Βάλια Κάλντα	81, 82, 83, 84, 85
Μαργαρίτες	11	Μέγα Λάκκος	49	Ρίζες Οξνάς	86
Βίκος	12, 13, 14, 15	Κρίνος	50	Ξέρακας	87, 88
Βίκος-Κλήμα	16	Βίκος	51, 52, 53, 54, 55	Φλέγκα	89
Γεφύρι Μίσιου	17	Βοϊδομάτης	56	Οξυές	90, 91
Βικάκι	18	Βρύση Κρούνα	57	Δενδρογαλιά	92
Αμάραντος	19	Χρυσαετός	58	Πεύκο (Βάλια Κάλντα)	94
Τρίτοξο	20	Γκαμήλα	59	Τοπία	95, 96, 97
Βικάκι	21	Τσούκα Ρόσσα	60	Έλατο	98
Βίκος	22, 23, 24	Κρανιά	61	Τοπίο	99, 100, 101
Βικάκι	25	Κοιλάδα Αώου	62	Πορεία στα χιόνια	102
Κρινάκια	26	Μεγ. Λιθάρια	63	Πέτρινο δάσος	103, 104
Γεφύρι Κλειδωνιάς	27	Τσούκα Ρόσσα	64	Κρυπτούρια	105
Βικάκι	28, 29	Κατεβαίνοντας από τις ξηρόλιμνες στον Αώο	65	Αποχρώσεις στις πέτρες	106, 107
Καμπανούλες	30	Μονή Στομίου	66	Κάτω από την Καζάρμα	108
Γεφύρι Κλειδωνιάς	31	Λίμνη Αρβανίτας	67	Γκουρά	109
Γεφύρι Κόκορη	32	Αγριολούλονδο	68	Σμόλικας	110
Παλιογέφυρο	33	Βάλτος Ηλιοχωρίου	69	Δρακόλιμνη Σμόλικα	111
Γαλαζούλα	34	Κάτω από την Αστράκα	70	Γκαμήλα	112
Σκάλα Βραδέτου	35, 36, 37	Βοϊδομάτης	71, 72, 73	Αστράκα	113
Τοπία στο χιόνι	38, 39	Βρύση Κρούνα	74	Κάτω από την Αστράκα	114
Τρίτοξο	40	Αρκουδόρεμα	75, 76, 77	Γκουρά από τον Στούρο	115
Ανθός αγριοκαστανιάς	41	Λίμνες Φλέγκα	78	Το φεγγάρι πάνω από τον Βίκο	117
Βίκος	42, 43	Βάλια Κάλντα	79	Αστράκα	116, 118
Μέγα Λάκκος	44	Ορχιδέα	80	Δρακόλιμνη Γκαμήλας	119, 120, 121, 122, 123
Στούρος	45				

© Copyright

ΖΗΣΙΔΗΣ ΚΩΣΤΑΣ
440 10 ΤΣΕΠΕΛΟΒΟ
Τηλ.: 0651-71361, 0653-81220

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

Η έκδοση αυτή έγινε με την ευγενική χορηγία της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Ιωαννίνων και της Enterprise Oil

Ηλεκτρονική Σελιδοποίηση-Επιμέλεια: ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟΙ Ε.Ε., Φ. Τζαβέλλα 11β Ιωάννινα, τηλ. 78704

Μοντάζ-Εκτύπωση: ΤΥΠΟΕΚΔΟΤΙΚΗ ΗΠΕΙΡΟΥ ΕΠΕ, Πέραμα Ιωαννίνων, τηλ. 81750

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτσας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη
Κούτσας

ISBN: 960-91387-0-5

